

- Zapowiedzi przedślubne: Joanna Malik ze Zdieszowic i Damian Łabuda z Opola – zapowiedź III.
- Dzisiejsza kolekta jest przeznaczona na potrzeby naszej parafii; tak też będzie w przyszłą niedzielę. Serdecznie dziękuję za złożone ofiary.

Biczownicy – forma pokuty i ascezy – ciąg dalszy

nowych proroków. Wobec powszechnego wzrostu pobożności pasyjnej XIII i XIV w. wybrano biczowanie, które dawało świadomość uczestnictwa w męce Pańskiej. Pierwszą procesję biczowników zainicjował w 1260 r. w Perugii eremita Raniero Fasani. Stąd biczownicy szybko rozprzestrzenili się w północnych Włoszech, idąc procesjonalnie od miasta do miasta i smagając się biczami po obnażonych plecach, wśród śpiewu psalmów i pieśni pokutnych. Ich wystąpienia, tchnące autentyczną pobożnością oraz pragnieniem zaprowadzenia ładu i pokoju na świecie, objęły wszystkie warstwy społeczne Włoch. Źródła podkreślają dodatnie skutki, które ten ruch wywołał: obłężone konfesjonały, jednanie się zwaśnionych i wynagradzanie krzywd. Inny charakter przybrał ruch biczowników w Europie Środkowej, gdzie rozwinął się przede wszystkim na podłożu wyjątkowo intensywnego kultu cierpiącego Chrystusa, którego naśladowanie posunięto do granic patologii; każdy, kto włączył się do procesji biczowników, musiał uczestniczyć w niej 33 i pół dnia, na pamiątkę lat życia Chrystusa; biczowano się 2 razy dziennie: o godzinie 6 rano, by wspomnieć biczowanie Chrystusa, i o 3 po południu, by uczcić jego śmierć; po odbyciu pokuty nawiedzano kościoły, po czym procesja ruszała do następnych miejscowości. Zachowane pieśni biczowników czeskich i niemieckich wyrażają przesadną wiarę w moc biczowania,

które włączając w cierpienia Chrystusa, ma samo z siebie moc odpuszczania grzechów. Następstwem tego było odrzucenie zbawczego pośrednictwa Kościoła i posługi kapłanów. Mimo drugiej fali ruchu biczowników w połowie XIV wieku ta forma ascezy jednak upadła, gdyż napięcie emocjonalne nie mogło trwać długo, biczowanie nie uchroniło przed zarazą, nie spełniły się wizje profetyczne, a szybkie przenoszenie się biczowników z miejsca na miejsce nie pozwalało większości łączyć się z ruchem na dłużej niż 33 dni. Wolna od odchyłeń doktrynalno-społecznych, ale wyrosła z tego samego podłoża (potrzeby pokuty dla odwrócenia kary Bożej) była krucjata głoszona przez Wincenego Ferrera w Hiszpanii, Francji i Włoszech w okresie schizmy zachodniej, lecz i tej zabronił w 1417 r. Sobór w Konstancji. Odtąd biczownicy występowali tylko lokalnie we Włoszech i Niemczech do początku XVI w. w formie ekskluzywnych bractw pokutno-charytatywnych. Biczowanie jako praktyka pokutna przetrwało do połowy XX w. w niektórych katolickich zakonach i zgromadzeniach zakonnych. Na potwierdzenie tego możemy przywołać wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, które zapisała w swoim Dzienniczku: „Dziś poznałam jak niedaleko naszej furty popełniały się grzechy ciężkie. Było to wieczorem, modliłam się w kaplicy gorąco, potem poszłam odprawić biczowanie [...]”.

Informator

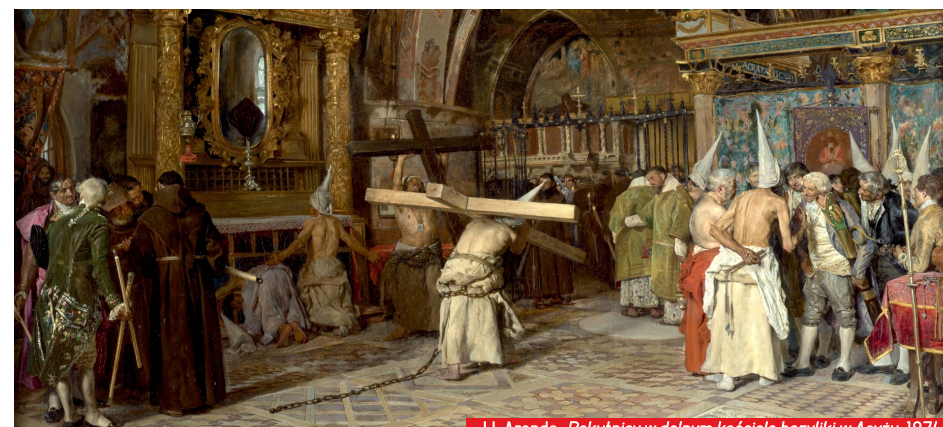
Gazetka parafii pw. św. Ojca Pio w Zdieszowicach

R. X: 2023, nr 11 (490)

12 marca 2023 r.

Historia Kościoła zna różne praktyki pokutne, które podejmowano w celu przeproszenia Pana Boga za grzechy, osiągnięcia zbawienia i uświęcenia. W naszych refleksjach wielkopostnych wspominamy niektóre z nich – dzisiaj o biczownikach. Nazywano ich także flagellantami – od łac. *flagellum* bat, bicz. W chrześcijaństwie od V wieku w środowiskach wspólnotowego życia zakonnego stosowano biczowanie jako dobrowolną praktykę o charakterze ascetyczno-pokutnym. Na Zachodzie chłostę jako formę pokuty za określone wykroczenia przewidywały reguły zakonne Benedykta z Nursji czy Cezarego z Arles. W średniowieczu biczowanie, głównie pod wpływem Piotra Damianiego, rozprzeczniło się w zakonach jako tzw. dys-

cyplina bicza i było stosowane celem opamiętania, ekspiacji za grzechy własne lub cudze, pobudzenie do gorliwości duchowej, upodobnienie się do Chrystusa w Jego męce. U schyłku średniowiecza praktyka biczowania zaczęła się szerzyć poza zakonami. Ruch biczowników był jednym z przejawów przemian zachodzących w mentalności ludzi późnego średniowiecza; zrodził się spontanicznie we Włoszech w atmosferze wytworzonej z jednej strony przez nawiedzające kraj kłęskę (wojna, głód i zaraza), z drugiej przez popularność idei nadchodzącej nowej ery pokoju i ładu. Potrzebę pokuty dla oddalenia tych nieszczęść głosili eremici, wierzący w magiczny wpływ na mieszkańców Włoch XIII w., przypisujący sobie rolę

J.J. Aranda, *Pokutnicy w dolnym kościele bazyliki w Asyżu*, 1874 r.

Porządek Mszy św. i nabożeństw

12 marca – III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

8.00 – za + siostrę Elżbietę Bienia, + jej córkę Krystynę, ++ braci Edmunda, Franciszka i Józefa, + męża Gerharda oraz ++ z pokrewieństwa

10.30 – za + ojca Jana Kucharczyka w 1. rocznicę śmierci oraz ++ z rodziny i dusze w czyśćcu cierpiące

17.15 – *Gorzkie Żale* z kazaniem pasyjnym

18.00 – za + mamę Otylię Prysak w 30. rocznicę śmierci, ++ chrzestnych oraz dusze w czyśćcu cierpiące

13 marca – poniedziałek

17.00 – nabożeństwo ku czci św. Józefa [prowadzone przez członków Bractwa św. Józefa]

18.00 – za + Anielę Kens w 14. rocznicę śmierci, ++ z rodzin Dresler, Sławik i Pelc

14 marca – wtorek

18.00 – za ++ rodziców Agnieszkę i Horsta Adamek, ++ dziadków, + szwagierkę Krystynę i jej + męża Henryka oraz dusze w czyśćcu cierpiące

15 marca – środa

7.00 – za + Krystynę Strancich w kolejną rocznicę śmierci, + jej męża Marcina oraz ++ ich rodziców z obu stron oraz dusze w czyśćcu cierpiące

16 marca – czwartek

18.00 – za + mamę Marię w 20. rocznicę śmierci, + ojca Władysława, + szwagra Ireneusza

17 marca – piątek

17.15 – *Droga Krzyżowa*

18.00 – za + żonę, mamę i babcię Magdalenę Badura, + z rodziny oraz dusze w czyśćcu cierpiące

18 marca – sobota

18.00 – za ++ rodziców Erykę i Jerzego Marciniaków, ++ dziadków z obu stron, ++ z pokrewieństwa oraz dusze w czyśćcu cierpiące

19 marca – IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

8.00 – za + Rudolfa Skóra, ++ rodziców, ++ teściów, ++ rodzeństwo z obu stron, ++ szwagierki i szwagrów oraz dusze w czyśćcu cierpiące

10.30 – do Opatrzności Bożej przez wstawiennictwo Matki Bożej i św. Józefa z podziękowaniem za otrzymane łaski i z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie dla Józefa z okazji 70. rocznicy urodzin i o opiekę Bożą dla całej rodziny

17.15 – *Gorzkie Żale* z kazaniem pasyjnym

18.00 – za + ojca Tadeusza Kopieckiego, ++ dziadków Pytlików i Kopieckich, ++ dwóch szwagrów, ++ z rodziny Sikorskich oraz ++ z pokrewieństwa oraz dusze w czyśćcu cierpiące

Ogłoszenia parafialne

- Jeszcze dzisiaj o godz. 17.15 serdecznie zapraszam do udziału w nabożeństwie *Gorzkich żali* z kazaniem pasyjnym.
- W poniedziałek w ramach peregrynacji obrazu św. Józefa w rodzinach członków Bractwa św. Józefa odbędzie się nabożeństwo, które z jednej strony potwierdzi, że pierwszym „domem” czci św. Józefa w naszej parafii jest kościół, a z drugiej strony będzie okazją do ukazania żywotności Bractwa i wspaniałej jego misji.
- W czwartek zapraszam o godz. 18.00 na Mszę św. szkolną. Przed Mszą św. o godz. 17.00 gorąco zachęcam dzieci i młodzież do udziału w warsztatach muzycznych (prowadzonych przez p. Katarzynę Krynicką).
- Również w czwartek o godz. 19.00 odbędzie się spotkanie formacyjne przed bierzmowaniem dla młodzieży z klas ósmych.
- W piątek o godz. 17.15 zachęcam do udziału w wielkopostnym nabożeństwie *Drogi krzyżowej*.
- W sobotę 18 marca o godz. 19.30 w kościele pw. św. Antoniego w Zdieszowicach odbędzie się dekanalne czuwanie młodzieży. W programie spotkania m.in. konferencja pt.: „Dodrapać się do Jezusa”, którą wygłosi ks. Marcin Fikus z Leśnicy.
- W przyszłą niedzielę podczas Mszy św. o godz. 10.30 zostaną poświęcone książeczki do nabożeństwa „Droga do nieba”, które uroczystie wręczymy dzieciom przygotowującym się do Pierwszej Komunii św.

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Ojca Pio; ul. Słowackiego 1, 47-330 Zdieszowice
tel. 77 483 40 93; www.pio-zdzieszowice.pl; Kancelaria parafialna czynna:
poniedziałki i czwartki od 16.00 do 17.00, wtorki i piątki od 9.00 do 10.00